

Mien Jesus, Gnadensünne

Urtext: Herr Jesu, Gnadensonne - EG 404
 Ludwig Andreas Gotter 1695
 Plattdütsche Text: Dieter Stork
 Melodie: wie EG 67, 15. Jh., geistl. Erfurt 1524

1. Mien Jesus, Gnadensünne,
 mien Lierben, Stand un Licht!
 lut di wuss diu mi grünnen,
 mien Sial un Angesicht.
 Dien Gnade schall mi froien,
 niet maken iut dien Moihen.
 Häol teo mi, Jesus Christ!

2. Vergiff mi miene Sünne
 un schmiet sei achter di.
 Lott Torn un Angst verschwinnen.
 Häol teo mi, bliew bi mi,
 datt bläots dei Fried, dien' Gabe,
 mien armet Hatte labe,
 Ach, Herr, ick reop teo di.

3. (6) Dien Leiwde schall hell flammen
 in Sialen mi un Hatt'.
 Wi kuomet niu teosammen,
 un bliewt nich separoat.
 Met olle ji teohäope
 ick walle un ick läöpe
 up rechte Christenoart.

EG 404

Urtext: Herr Jesu, Gnadensonne - Ludwig Andreas Gotter 1695
 Plattdütsche Text: Dieter Stork
 Melodie: wie EG 67, 15. Jh., geistl. Erfurt 1524 - Satz: WK

4. (7) Mien Gott, giff diu mi Stiarke,
 giff diu mi Kraft un Meot.
 Dat sind dien Gnadenwarke,
 dei mi wat Geot deot.
 Wenn ick mi süms bekieke,
 ben ick an Geist nich rieke.
 Mak diu mi sanft un geot.

5. (8) Drüm wuss diu, Gott van Gnaden,
 dei triu es un triu bluff,
 wegnihrmen schlimenti Schaden,
 Gott, dei dat Lierben giff,
 datt ick van Dagg teo Dage
 nin Minsken iarger, plague,
 ümmedad dien Geist mi driff.